

[Wilhelm.]

Dette kan kun inspirere til yderligere omgørelser på skatteydernes bekostning, og da en fremgangsmåde som den her anvendte ikke begrænser sig til A. P. Møller-koncernen og ikke kun var aktuel i midten af 60'erne, men er benyttet jævnlige siden, er regeringens initiativ til at stoppe denne trafik så meget mere påkrævet.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (29/6 76):

Jeg kan oplyse, at jeg har anmodet skattedepartementet om sammen med stats-skattedirektoratet at foretage en undersøgelse af dommens skattemæssige konsekvenser. Når denne undersøgelse er tilendebragt, vil man overveje, hvilke foranstaltninger der kan være anledning til at foretage.

Af *Glistrup* (FP) til undervisningsministeren (22/6 76):

„Ministeren bedes oplyse, hvilke foranstaltninger der, efter at skoleradioen pr. 1. april 1976 er overgået til undervisningsministeriet, er foretaget for at standse den politiske ubalance i skoleradioens tilrettelæggelse.“

(Spm. nr. 608).

Begrundelse.

Det er jo almindeligt bekendt, at Danmarks radio administreres på en sådan måde, at de politiske programindslag langt fra er alsidige, men at for eksempel en kernedansk bevægelse som fremskridtsbevægelsen i emnevalg og referater behandles med væsentlig mindre end den sjette del, som partiet repræsenterer blandt lyttere og seere, og, når omtale sker, i reglen på en usandfærdig og illoyal måde. Derimod gives der jo løbende reklamedækning dels for de to største partier, der tilsammen har flertal i radiorådet, og dels til de socialistpartier, der har flertal blandt programmedarbejderne.

På denne baggrund var det åbenbart, at en vis modvægt kunne etableres, da en del af programfladen pr. 1. april 1976 blev overført til undervisningsministeriets administration. En aflytning af udsendelserne i de

første par måneder har imidlertid ikke peget i retning af, at der er sket nogen kursændring. Tværtimod er den socialistprægede indoktrinering stadig skæmmende for skoleradioens virke. Det er, som om ministeriet ikke (endnu) har fået fat i, at en omlægning i retning af det alsidige må være forpligtende for et ministerium, der historisk har sit udspring i de embedsmandstraditioner, der tilsiger partipolitisk neutralitet.

Fremskridtsbevægelsen har naturligvis håbet, at der blot var tale om overgangsvanskeligheder i de første par måneder, hvis programmer har været forberedt længere tid i forvejen, men der er desværre mange tegn i retning af, at også undervisningsministeriet vil fortsætte på dårligste beskub med at tillade, at skoleungdom og andre forbrugere af skoleradioen fortsat skal udsættes for ensidige emnevalg og ensidige behandlinger. Som eksempel kan jeg henvise til, at der for ganske nylig er blevet søgt en journalist til redaktion af et 24-siders hæfte til undervisningsbrug i folkeskolen om den socialistiske udvikling i Syd-europa.

Mon der ikke var politiske udviklinger bestemt af dette århundredes samfundsforhold, som det kunne have nok så stor interesse at få bearbejdet, når man endelig vil have en medarbejder ved skoleradioen alene til at arbejde med en bestemt politisk udvikling? Danske forhold forekommer væsentlig mere centrale end sydeuropæiske i den danske skoleradio, og socialistudvikling får eleverne såmænd i forvejen fra den nuværende lærerstab mere end rigelig underretning om, og det er dog trods alt ikke denne forældede ideologi, der kan have nogen særlig betydning for børnenes fremtid.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (29/6 76):

Da undervisningsministeriet ikke har kendskab til „den politiske ubalance“ i skoleradioens udsendelser, er der selvsagt ikke foretaget ændringer for at standse den.

Med hensyn til organisationen af Danmarks radios undervisningsafdeling efter undervisningsministeriets overtagelse henvises til mit svar af 26. marts d.å. på folketingsmedlem *Erhard Jakobsens* spørgsmål nr. 403.